

پیام شرکت‌کنندگان در کنفرانس ۱۵ سازمان فدائیان (اقلیت) به طبقه کارگر

رفقای کارگر!

کنفرانس ۱۵ سازمان در شرایطی برگزار شد که رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، همچنان در یک بحران رکود - تورمی دست و پا می‌زند. در طی دو سال گذشته جامعه ایران با بحران‌های متعدد و علاج ناپذیر همراه بوده است. اگر پیش از روی کار آمدن حسن روحانی، بورژوازی داخلی و حامیان بین‌المللی آن با عوام‌فریبی و جار و جنجال‌های تبلیغاتی وعده می‌دادند که با به قدرت رسیدن روحانی اوضاع اقتصادی، سیاسی و اجتماعی بهبود خواهد یافت، اگر روحانی علاوه بر وعده‌های انتخاباتی، زمانی که بر مسند ریاست جمهوری نشست وعده می‌داد که با توافق هسته‌ای تمام معضلات اقتصادی حل خواهد شد، شما کارگران به چشم خود دیدید و با گوشت و پوست خود لمس کردید که نه تنها کم‌ترین بهبودی در وضعیت معیشتی و اقتصادی رخ نداد، بلکه اوضاع از جمیع جهات وخیم‌تر و بحران‌های موجود نیز ژرف‌تر و عمیق‌تر شد. با اجرای همه جانبه‌تر سیاست‌های اقتصادی موسوم به نتولیرال، فقر و فلاکت و بدبختی در صفوف کارگران و زحمتکشان، بیش از پیش گسترش یافت. تمام دروغ‌های دار و دسته روحانی در مورد خروج از رکود و بحران همگی برملا شده است. نیمی از واحدهای تولیدی یا به کلی تعطیل‌اند و یا با کم‌تر از ظرفیت خود کار می‌کنند. تنها در ظرف دو هفته ۱۰ هزار کارگر صنعت قطعه‌سازی اخراج شدند که اگر اوضاع بر همین منوال باشد، تعداد اخراجی‌های این بخش تا آخر سال به ۳۰۰ هزار نفر می‌رسد. در نیمه اول سال جاری تنها در معادن کرمان، ۷۰۰ کارگر اخراج شده‌اند. در استان فارس ظرف ۵ ماه اول سال جاری ۱۱۳۹۷ کارگر به خیل اخراجی‌ها و بیکاران پیوسته‌اند که اگر در مقیاس تمام استان‌ها محاسبه شود از ۳۰۰ هزار کارگر تجاوز می‌کند و متوسط کارگران اخراجی در یک سال به ۸۰۰ هزار و بیشتر می‌رسد. در دوره حسن روحانی صدها هزار کارگر از کار اخراج شده‌اند. شمار بیکاران از مرز ۱۰ میلیون فراتر رفته است. طشت رسوائی و دعاوی پر سر و صدا و توخالی روحانی از بام بر زمین افتاده و نه فقط رشد و اشتغالی در کار نبوده، بلکه به اعتراف حتا برخی از مقامات دولتی، بحران رکود - تورمی ادامه دارد و رژیم در یکی از بدترین دوران‌های حیات خود به سر می‌برد.

طبقه سرمایه‌دار حاکم نه فقط به لحاظ بیکار سازی‌های وسیع و اخراج‌های گسترده، کارگران را بیش از پیش تحت فشار قرار داده و به تعرضات خود علیه معیشت طبقه کارگر ادامه داده و آن را تشدید نموده است، بلکه از ناحیه کاهش روزافزون دستمزدهای واقعی نیز فشارهای اقتصادی و استثمار طبقه کارگر را شدت بخشیده است. دستمزدهای پایه در این دوره نیز از یک چهارم و یک سوم خط فقر فراتر نرفت. افزایش قیمت حامل‌های انرژی، افزایش مداوم بهای نان، گوشت و سایر خوراکی‌ها، دارو، اجاره مسکن و دیگر کالاها و خدمات و نرخ بالای تورم، پیوسته از دستمزدهای واقعی و قدرت خرید کارگران کاسته است. تقریباً عموم کارگران زیر خط فقر زندگی می‌کنند. در حالی که هر روز دزدی‌ها، رشوه‌خواری‌ها و سوءاستفاده‌ی کلان و تریلیونی مقامات حکومتی برملا شده و دسترنج استثمارشدگان مفت و مجانی به یغما می‌رود و در حالی که مدیران و مقامات دولتی حقوق‌های چند ده میلیونی و پاداش‌های چند صد میلیونی دریافت می‌کنند، ده‌ها میلیون‌کارگر و خانواده‌های کارگری حتا از یک تغذیه معمولی و متوسط نیز محروماند و در فقر و نداری و گرسنگی زندگی می‌کنند.

این فقط اوضاع اقتصادی و معیشتی نیست که با وخامت بیشتری روبرو شده، اوضاع سیاسی نیز بر همین منوال بوده و وعده‌های روحانی در مورد برافتادن فضای امنیتی، بهبود و یا تلطیف فضای سیاسی و فرهنگی نیز یک سره پوچ از کار درآمده است. در این دوره نیز اقدامات سرکوب‌گرانه علیه طبقه کارگر با شدت و حدت ادامه یافت. احضار، محاکمه و بازداشت فعالان کارگری و کارگران پیشرو به روال گذشته و شدیدتر از آن ادامه یافت. صرف‌نظر از بازداشت و محاکمه ده‌ها کارگر مبارز در معادن، پتروشیمی‌ها، فولاد و سایر کارخانه‌ها و حتا صدور حکم حبس و شلاق برای برخی از کارگران، صدها فعال و سازمانده اعتصاب از کار اخراج شده‌اند. موج جدید سرکوب جنبش طبقاتی کارگران و بگیر و ببند فعالان کارگری و سندیکایی که با کشتن شاهرخ زمانی در زندان آغاز شد همچنان ادامه دارد. برخی از فعالین شناخته شده کارگری و سندیکایی نیز دوباره مورد پیگرد و بازداشت واقع شده و اعمال فشار و شکنجه علیه کارگران زندانی تشدید شده است.

رفقای کارگر!

علی‌رغم تمام این تعرضات و سرکوب‌ها، جنبش کارگری ایران طی دو سال اخیر به ویژه به لحاظ تشکلیابی و کمیت اعتصابات و اعتراضات کارگری، به نحو چشم‌گیری رشد و ارتقاء یافته است. هزاران اعتصاب و تجمع کارگری در سرتاسر کشور در اعتراض به وضع موجود، نشان‌دهنده عزم و اراده طبقه کارگر برای بهبود شرایط زیست و کار و تغییر وضع موجود است. وقتی استاندار کرمان در ۱۱/۶/۹۴ گفت از اول سال جاری تاکنون، تنها در استان کرمان ۶۵۰۰ اعتراض و اعتصاب کارگری رخ داده است، او در واقع بدین وسیله شمائی از حجم بسیار بالای اعتصابات کارگری در مقیاس سراسری را بدست داد. اعتصابات فزاینده کارگری در سرتاسر کشور گویای این واقعیت است که کارگران در برابر تعرض استثمارگران و دولت آن‌ها دست به مقاومت زده و برای رهایی از وضع موجود، بیش از پیش به مبارزه روی آورده‌اند.

برپایی اعتراضات و اعتصابات پی‌درپی، گرچه پراکنده و مجزا از هم، در صدها کارخانه و موسسه تولیدی و خدماتی در سرتاسر کشور، نشان دهنده سازمان‌یابی و همبستگی جنبش کارگری در سطح هر واحد تولیدی و خدماتی و به معنای آن است که در این واحدها، تشکلهایی شکل گرفته‌اند و در اساس همین تشکلهای، اعتصابات را سازماندهی و رهبری کرده‌اند. چرا که هر اعتصابی مستلزم سازماندهی‌ست و هر جا اعتصابی برپا و سازماندهی شده است، معنایش این است که آنجا چند کارگر دور هم جمع شده، تشکلی ایجاد نموده و آن اعتصاب را سازماندهی کرده‌اند. همین خصوصیت که گویای مرحله‌ای از رشد و اعتلاء جنبش طبقاتی کارگران است، درعین حال افاق‌های جدیدی را در برابر کارگران و جنبش کارگری گشوده و شرایط را برای گذار به جنبش سازمان یافته و سرتاسری فراهم ساخته است. گذار از اعتصابات پراکنده به یک جنبش سرتاسری سازمان یافته اما در گام نخست مستلزم ایجاد تشکلهای سرتاسری در هر رشته تولید است و وظیفه تحقق این نیاز حیاتی جنبش طبقاتی کارگران در لحظه حاضر، بر دوش کارگران پیشرو و قشر آگاه‌تر کارگران هر کارخانه است که می‌توانند با بهره‌گیری از تمام امکانات موجود علنی و غیرعلنی، روابط خانوادگی، دوستانه و خویشاوندی و نیز با استفاده از وسائل ارتباطی مدرن امروز که بخشا در اختیار کارگران نیز هست، به این وظیفه مهم جامعه عمل پوشند.

ایجاد تشکل سرتاسری در هر رشته تولید و گذار از اعتصابات پراکنده به یک جنبش سازمان یافته سراسری، گرچه کار یک شبه و سهل و آسانی نیست و پیچیده و دشوار است، اما با توجه به درجه رشد جنبش کارگری شدنی است. از آنجا که شرایط کار، خواست‌ها، مشکلات و مسائلی که کارگران یک رشته تولید با آن دست به گریبان هستند مثلا در پتروشیمی‌ها، سیمان‌سازی‌ها، ماشین‌سازی‌ها، معادن و غیره مشابه و تقریبا یک‌سان است و کارگران به دلایل شغلی در ارتباط با یکدیگر قرار می‌گیرند، می‌توانند تحت پوشش‌های مختلف با یکدیگر ارتباط برقرار کنند و یک حرکت یا تشکل سرتاسری در آن رشته معین را سازمان دهند. در این زمینه، نمونه‌هایی نیز در جنبش کارگری داشته‌ایم، چند اعتصاب و اعتراض بیش از ۵۰۰ کارگر برق منطقه‌ای در سال ۹۳ و ۹۴ به نمایندگی از ۵۰۰۰ کارگر، اعتصاب و اعتراض ۷۰۰ کارگر مخابرات در مهر ماه ۹۳ و ۱۶۰۰ کارگر در اردیبهشت ۹۴ به نمایندگی از ۷۰۰۰ کارگر مخابرات روستایی که از شهرها و استان‌های مختلف کشور به تهران رفته و در برابر مجلس، ساختمان مخابرات و دفتر ریاست جمهوری دست به تجمع زدند و بالاخره اتحاد و هماهنگی و اعتصاب اخیر و هم‌زمان و موفقیت‌آمیز کارگران پتروشیمی اروند، پتروشیمی تندگویان و پتروشیمی فجر، نشان‌دهنده وجود ارتباط میان کارگران این رشته‌ها و گویای آن است که می‌توان تشکلهای سرتاسری و حرکت‌های سرتاسری در هر رشته تولیدی و خدماتی را سازمان داد. اگر هماهنگی میان سه پتروشیمی در منطقه ماهشهر ممکن شده است، پس اتحاد و هماهنگی میان کلیه پتروشیمی‌های این منطقه و در گام‌های بعدی میان تمام پتروشیمی‌ها نیز ممکن است. از همین روست که در شرایط کنونی، علاوه بر ایجاد و توسعه کمیته‌های مخفی در نقطه تولید که در لحظه حاضر می‌توانند مبارزات کارگران را حول مطالبات مشخص و روزمره سازمان دهند و با رشد و اعتلاء سیاسی جنبش کارگری به کمیته‌های اعتصاب و شوراهای کارگری تبدیل شوند و علاوه بر ایجاد و گسترش هسته‌های سرخ مخفی که سلول‌های پایه و واحدهای حزب طبقاتی کارگران‌اند، باید کمیته‌های مخفی مرکب از کارگران آگاه و پیشرو کارخانه‌های مختلف یک رشته تولید را نیز برای هماهنگی اعتراضات و اعتصابات در آن رشته و سرتاسری شدن آن سازمان دهیم. ارتباط و سازمان یافتگی کارگران کارخانه‌های یک رشته تولید، نخستین گام ایجاد تشکل سرتاسری در آن رشته است. بدیهی‌ست که در جریان پیشرفت جنبش طبقاتی کارگران و از طریق به هم پیوستن رشته‌های مختلف تولیدی و خدماتی، می‌توان گامی فراتر نهاد و به یک جنبش سازمان‌یافته و سرتاسری شکل داد. لازم به یاد آوری نیست که درکنار این تلاش‌ها، باید ازهرامکان و فعالیت قانونی و نیمه قانونی نیز استفاده نمود و با ایجاد تشکلهای علنی و پوششی مانند تعاونی‌ها، صندوق‌های همیاری و کمک متقابل، کلوب‌های ورزشی و امثال آن، سازمان‌یابی طبقه کارگر را تقویت کرد.

رفقای کارگر!

جز اتحاد و تشکل و جز مبارزه، راه دیگری وجود ندارد و شما به تجربه دریافته‌اید که هیچ خواستی بدون مبارزه متحقق نمی‌شود. ۳۷ سال تجربه حاکمیت رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی نیز بر این واقعیت صحنه نهاده است، مادام که این رژیم و نظام سرمایه‌داری حاکم باشد، بساط ظلم و استثمار و بی‌حقوقی نیز خواهد بود و هیچ‌گونه بهبود جدی در وضعیت اقتصادی، سیاسی و اجتماعی طبقه کارگر حاصل نخواهد شد. رهایی قطعی از این وضعیت و از شر تمام مشکلات و مصائبی که طبقه حاکم و رژیم سیاسی پاسدار منافع آن به بار آورده است، در گرو برپایی یک انقلاب اجتماعی کارگری، براندازی رژیم حاکم و دگرگونی بنیادی تمام نظم موجود است که تاریخ رسالت آن را بر دوش طبقه کارگر نهاده است. در این مصاف تاریخی و طبقاتی سلاح اصلی کارگران آگاهی، اتحاد و همبستگی طبقاتی است که باید خود را در تشکل و سازمان‌یابی طبقه کارگر متجلی سازد. بیاید با گام‌های استوار و پی‌گیر، اتحاد و همبستگی طبقاتی خود را تقویت کنیم، با متانت پرولتری تشکل‌های طبقاتی خود را پی‌ریزی کنیم و مبارزه متشکلی را علیه مرتجعین و استثمارگران سازمان دهیم. در این پیکار تاریخی و طبقاتی، سازمان فدائیان اقلیت، همدوش شماست و خود را جزئی از شما می‌داند.

رفقای کارگر!

ما شرکت‌کنندگان در پانزدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) بار دیگر از مبارزات و اعتصابات گسترش پاینده و تمام مطالبات شما حمایت می‌کنیم. ما همچنین قتل شاه‌رخ زمانی به دست رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی و کلیه اقدامات سرکوب‌گرانه آن مانند احضار، بازداشت، شکنجه، پی‌گردهای امنیتی و پرونده‌سازی علیه فعالان کارگری و سندیکایی و صدور حکم حبس و شلاق برای کارگران مبارز را قویا محکوم می‌کنیم. ما شرکت‌کنندگان در کنفرانس ۱۵ سازمان فدائیان (اقلیت) خواهان آزادی فوری و بی‌قید و شرط کلیه فعالان کارگری و کارگران زندانی هستیم. ده‌ها فعال کارگری و فعال سندیکایی شرکت واحد و هفت تپه و صدها فعال و سازمانده اعتصاب که به خاطر فعالیت‌های آگاه‌گرانه خود از کار اخراج شده‌اند، باید به سر کارهای خود باز گردند و تمام خسارات وارده بر آنها بایستی جبران شود. ما شرکت‌کنندگان در پانزدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن تقدیم بهترین و صمیمانه‌ترین دروهای کارگری - کمونیستی، بار دیگر تاکید می‌کنیم که تنها بدیل برای رهایی کامل از فجایع نظام سرمایه‌داری، سوسیالیسم است و سازمان‌ما از هیچ تلاشی برای تحقق اهداف سوسیالیستی و پیروزی طبقه کارگر فروگذار نخواهد کرد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی
زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم
شرکت‌کنندگان در پانزدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت)
مهرماه ۱۳۹۴